

Pokretačka snaga...

[...] Korizma je, međutim, milosno vrijeme da slušamo poticaje i nagnuća Duha. To je najuzvišenija razina naših nagnuća, koja tako postaju božanska, umjesto da ostanu ljudska. Upravo na to nas poziva naš Gospodin svojim primjerom, Duhu valja dopustiti da bude naša pokretačka snaga. On treba biti smjer našim koracima i biti smisao našega djelovanja. Korizma je vrijeme povlašteno da ispitamo svoja nagnuća, sklonosti i motivacije. Ako su nam samo ljudska, prizemljena i zemaljska, onda je neophodno da nas Duh Sveti povede u pustinju korizmenog odricanja i razmatranja, u pustinju susreta s Bogom i pobjede nad napastima. Ako su nam nagnuća takva, onda je očito da nas Napasnik navodi da ostanemo samo na ljudskim stavovima i da napustimo one božanske, nadahnute Duhom Svetim. A neophodno je doista suzbiti tjelesne sklonosti, ali ne samo iz ljudskih asketskih pobuda, već kako bismo oslobodili više prostora za Boga.

Zato dopustimo i mi Duhu Božjemu da nas 'nagna' u korizmenu pustinju, to jest da nas nadahne da svoj korizmeni hod živimo u skladu s njegovim poticajima. On treba biti naša pokretačka snaga dajući smjer našim koracima i bitni smisao našem djelovanju. Učinimo onda da korizma bude povlašteno vrijeme za odricanje od ljudskih nagnuća, a priklanjanje onim božanskima, što ne može biti bez duhovne borbe, truda i nastojanja. Dopustimo stoga Duhu Božjemu da nas odvede u pustinju – bojno polje za Božje pobjede, jer ako Napasnika želimo poraziti, ne možemo bez duhovnog okršaja u koji nas vodi Duh Božji. Neka taj isti Duh bude naša pokretačka snaga, neka nas ujedno prati i krijepi kao jamac našoj pobjedi, kao što je bio i Gospodinu Isusu, jer Napasnika valja pobijediti ovdje na zemlji kako bismo uživali vječnu nagradu na nebesima.

<https://www.vieraidjela.com/pokretacka-snaga-razmisljanje-uz-1-korizmenu-medjelju-b/>

**Sve su staze tvoje,
Gospodine, ljubav i istina
za one koji čuvaju Savez tvoj.**

Pokaži mi, Gospodine, putove svoje,
nauci me svojim stazama!
Istinom me svojom vodi i pouči me
jer ti si Bog, moj Spasitelj.

Spomeni se, Gospodine, svoje nježnosti
i ljubavi svoje do vijeka.
Spomeni me se po svojoj ljubavi –
radi dobrote svoje, Gospodine!

Gospodin je sama dobrota i pravednost:
grešnike on na put privodi.
On ponizne u pravdi vodi
i uči malene putu svome.

Otpjevni psalam: Ps 25, 4bc-5ab.6-7bc.8-9

PROMIŠLJANJE

Poruka pape Franje za korizmu 2021.

“Evo, uzlazimo u Jeruzalem...” (Mt 20, 18).
Korizma: vrijeme obnove vjere, nade i ljubavi.

Draga braćo i sestre,
najavljujući učenicima svoju muku, smrt i uskrsnuće, kako bi ispunio Očevu volju, Isus im otkriva duboki smisao svoga poslanja i poziva ih da se u to uključe, radi spasenja svijeta.

Na korizmenom putu koji nas vodi do vazmenih slavlja sjetimo se Onoga koji »ponizi sam sebe, poslušajući do smrti, smrti na križu« (Fil 2, 8). U ovo vrijeme obraćenja obnovimo svoju vjeru, napajajmo se na vrelu “žive vode” nade i otvorena srca prihvatimo Božju ljubav po kojoj postajemo braća i sestre u Kristu. U uskrsnoj noći obnovit ćemo naša krsna obećanja kako bismo se, po Duhu Svetom, ponovno rodili kao novi muškarci i žene. No, kao i cijelo kršćansko življenje i sam korizmeni hod sav je obasjan svjetlom uskrsnuća, koje oživljuje osjećaje, stavove i odluke onih koji žele slijediti Krista.

Post, molitva i milostinja, kakvima ih je Isus predstavio u svojoj propovijedi (usp. Mt 6, 1-18), uvjeti su i izraz našega obraćenja. Put siromaštva i odricanja (post), pogled i geste ljubavi prema ranjenom čovjeku (milostinja) i sinovski dijalog s Ocem (molitva) omogućuju nam uosobiti iskrenu vjeru, živu nadu i djelatnu ljubav.

1. Vjera nas poziva prihvatiti Istinu i postati njezinim svjedocima pred Bogom i pred svom našom braćom i sestrama. [...]

2. Nada kao “živa voda” koja nam omogućuje nastaviti svoj put. [...]

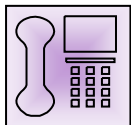
3. Ljubav, koju se živi po uzoru na Krista, u pažnji i suosjećanju prema svakoj osobi, najviši je izraz naše vjere i naše nade. [...]

Draga braćo i sestre, svaka etapa života vrijeme je vjere, nade i ljubavi. Neka nam ovaj poziv da živimo korizmu kao put obraćenja, molitve i dijeljenja svojih dobara s drugima pomogne obnoviti, kao zajednica i pojedinci, živi spomen one vjere koja dolazi od živoga Krista, nade oživljene dahom Duha Svetoga i ljubavi čiji je nepresušni izvor Očevo milosrdno srce.

Neka nas Marija, Spasiteljeva majka, vjerno prisutna podno križa i u srcu Crkve, podupire svojom brižnom ljubavlju i neka nas blagoslov Uskrsloga prati na našem putu prema vazmenome svjetlu. [...]

http://www.vojni-ordinarijat.hr/index.php/vijesti/poruka_pape_franje_za_korizmu_2021

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”

PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 12 • broj 475 • 2021. godina

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

21. veljače 2021.

Iskušavao ga Sotona,
a anđeli mu služahu.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kepelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 1, 12-15

U ono vrijeme: Duh nagna Isusa u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu.

A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evangelje Božje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evangelju!«

Blagdan Katedre sv. Petra

slavio se 22. veljače u Rimu već od IV. st. kao znak jedinstva Crkve sazidane na Apostolima. Oltar Katedre (sjedište) sv. Petra nalazi se u Bazilici sv. Petra kao vrhunsko umjetničko djelo slavnog Berninija, zvan i Berninijeva Slava (Gloria) i simbolizira nastavak linije apostolskog nasljeđa od svetog Petra do današnjeg pape, a tu su se izlagale i slike no-voproglašanih svetaca.

Prema sv. Mateju, Petar je temelj Crkve. Isus je rekao Petru: "Ti si Petar - Stijena, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i Vrata pakla neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskog, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, a što razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima".

Simboli koji obilježavaju sv. Petra, su "ključevi" koji označuju vlasti, koju je primi Petar od Isusa i "stijena" koja ističe solidnost i čvrstoću zdanja kojemu je Krist Glava, a vodi ju Duh Sveti. Petar je Kristom zamjenik (vikar), kao što je i svaki Rimski biskup, nasljednik sv. Petra i vikar Kristov na zemlji.

Već od ranih kršćanskih vremena nakon tjelesnih ostataka sv. Petra najviše se štovala njegova katedra kao simbol učiteljske vlasti. Katedra koja je sačuvana do danas, prema velikom arheologu De Rossiju, sastavljena je od tri dijela. Jedan potječe iz doba od 9. do 11. stoljeća drugi od bijelosti iz 5. do 6. stoljeća dok se treći, najstariji pripisuje razdoblju apostolskih vremena. Tako možemo reći da Svetkovina katedre sv. Petra, 22. veljače, vuče korijene čak iz 1. stoljeća, a tada se taj dan slavio sveti Petar kao zaštitnik kršćana.

<https://laudato.hr/Novosti/Svijet/Katedra-sv-Petra%2C-kvatre.aspx>

Đavolski krug je skršen

Duh – dakle Božja prisutnost u njemu nagna ga u pustinju. Prve kršćanke i kršćani sa svojim znanjem Staroga zavjeta znali su što to znači. Pustinja je za njih prostor sjećanja gdje se stvari otkrivaju kakve stvarno jesu – njihova nutarnja strana. Pustinja je prostor gdje otpada svaki dodatak, svaka sporednost, svaki ukras i počinje isticanje onog bitnog: prostor čišćenja, kušnje i razlikovanja duhova. Tako je pustinja također mjesto dubokog iskustva Boga i njegove tajne. Isus ostaje uz Boga četrdeset dana kao nekoć Mojsije na Sinaju i Ilija koji je četrdeset dana pješačio kroz pustinju do Horeba. U pustinji s trijeznom strogoćom gdje nema onoga najpotrebnijega za život padaju sve maske. Isus sam sa sobom i njemu nasuprot njegov Bog iskusio je što to znači biti čovjek – ne samo sa sunčane strane. Bio je iskušavan i spoznao je što sve stanuje u čovjekovom srcu: ne samo ljubav i dobrotu, vjera i radost. U Isusu je, upravo jer je pravi čovjek, suprotnost prema svemu. Sloboda je kao i svaki čovjek da u svojoj slobodi ospori Boga i Božji život i sam zauzme njegovo mjesto. Kao iz ničega – nerazjašnivo – u srcu čovjeka uspinju se tamne sile spremne da u svako vrijeme zgrabe i zaposjednu naš život. Gdje se to događa tu čovjek više nije čovjek. On preuzima sebe potpuno jer želi biti više nego čovjek, naime želi biti Bog. Njemu je kao pohlepnom vuku u priči koji s komadom mesa u ustima prelazi rijeku. U vodi zapaži svoju sliku kao u ogledalu. On sada vidi drugoga vuka koji isto tako drži komad mesa u ustima. Odmah skoči za njegovim mesom. Omaknu mu se vlastiti komad i rijeka ga odnese nepovratno.

Nije slučajno da pjesnici i religije a također i Biblija zahvaćaju simboliku divljih zvijeri kada govore o tamnim silama zla. Gdje ljudi druge mrze i zavide, gdje je sebičnost za posjedovanjem, moću i isticanjem tamo su životinjske sile na djelu. I gdje oni dobivaju prevlast svaki put se ponavlja isto: ruši se zajedništvo među ljudima i svaki pojedinac pada u nemir sa samim sobom, i dospjeva između žrnja svojih oprečnih nagona. Stoga Stari zavjet uvjerljivo opisuje počevši od Izaije to od Boga nadano otkupljenje kao novi raj gdje će divlje zvijeri ponovno živjeti s ljudima u miru i prijateljstvu.

Marko tvrdi da to upravo kod Isusa postaje stvarnost: on živi uz divlje zvijeri, u mirnom zajedništvu s njima. On je postao jedno sa svojim nutarnjim pokretima i impulsima. Ništa nije potisnuto ni zatajeno. I tako ništa više ne može prouzrokovati zlo u njegovom životu. Anđeli mu služe, kaže Marko i time misli: on je postao sasvim ono čemu se Bog nadao od vječnosti – izdržao je u kušnjama.

Ali, kako je to učinio? O tome ne čujemo ni jednu riječ i ništa od toga što se u Isusu tada događalo. Upravo ta šutnja evanđelja uvodi nas u odlučujuće. Isus nije s ničim nego sa samim sobom, s ljudskom veličinom i svojim ljudskim ponorima – sam pred Bogom. Izručuje se

tome Bogu šuteći i moleći. I tako vidi prejasno dvije alternative koje su pred njim: ili izabrati sebe zaboravljajući Boga, ili izabrati Boga zaboravljajući samoga sebe. I u svojoj samačkoj šutnji odlučio se Isus za Boga. Za onoga tako blizog a ipak neshvatljivog Boga. To je sve. Ali to je cjelina. I jer se u tom trenutku odlučio za Boga, Isus se je onda odlučio i za svoj čitavi život i sudbinu, za svaku svoju buduću riječ i za svako svoje djelo. Sve što će još pridoći njemu do križa i uskrsnuća, potječe iz toga tihoga trenutka pred Bogom. Tek dramatični događaji njegova života otkrit će što se stvarno događalo u ovom nespektakularnom događaju njegova života, naime: Isus je prihvatio borbu protiv zla, protiv svega što se pobunjuje protiv Boga.

Tko se odvaži gledati na stvari kakve jesu, vidjet će jednoga dana i sebe pred tim izborom. U njemu je cijeli naš život u igri. Ipak nas taj čas života ako dođe ne smije prestrašiti. Mi imamo jednoga na našoj strani koji se odlučio za Boga u ime svih nas. U iskrenoj odluci za Boga dobiva život koji zemaljska smrt nije mogla opozvati. Biti kršćanin i postati kršćanin ne misli se ništa drugo nego se povjeriti toj Isusovoj odluci.

Prvo što bismo trebali učiniti jest to da naš život i naše srce vidimo tako kakvi su stvarno: njihovu veličinu i neizmjernost. Da bismo to jasno vidjeli moramo poći s Isusom u pustinju.

Četrdeset dana korizme u koju smo stupili bilo bi pravo vrijeme za jednu terapiju istine, vrijeme izbora. Isusov poziv iz evanđelja na prvu korizmenu nedjelju da se obratimo i vjerujemo evanđelju može u tom smislu biti kao jedno ohrabrenje za životnu praksu koja se temelji na Bogu i njegovom bezuvjetnom pristanku da ostaje sa svojim "DA", jer on ljubi svijet i čovjeka i sva druga stvorenja. Iz Božje ruke nije samo porijeklo zemlje nego je i budućnost u njegovim rukama. Neka nas darovi kruha i vina nad koje zazivamo snagu odozgo okrijepe i ohrabre da u ovom korizmenom vremenu odoljevamo svim kušnjama poput Isusa i opredijelimo se za njegov put.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/1-korizmena-nedjelja-2/>

► Svakog radnog dana u Korizmi sveta misa u 7,15 sati - kapela u Petrinjskoj 20

(mogućnost svete ispovijedi)